

DECEMBER 2005-NR.15

SECRETARIAAT:
FLORALIALAAN 46,
1402 NL BUSSUM

POSTGIRO:
4550697

TE UTRECHT

E-MAIL:
info@marjoleinroskamfonds.nl

WEBSITE:
www.marjoleinroskamfonds.nl

Etafeni, het speel-leergroep-project in de Kaapse krotten-wijk Nyanga, kreeg dit jaar van het Marjolein Roskam Fonds R. 30.000,- (ongeveer Euro 5.800,-). Zuster Katrina bedankte het Fonds namens Mrs. Rose Mbude, voorzitter van het Etafeni Project. Samen met de Dominicaner zuster Aine richtte zij in 1983 de eerste speelgroepen van Etafeni op. Zuster Katrina behoort net als zuster Aine tot de Dominicaner Zusterorde in Kaapstad en verleent allerlei hand- en spandiensten voor Etafeni. De rooms-katholieke kerk heeft overigens geen banden met Etafeni, het bestuur en het beheer van het speel-leergroepproject is geheel in handen van de moeders zelf. Wij zijn blij met het e-mail-contact dat we met zuster Katrina hebben. Zij houdt ons trouw op de hoogte van de ontwikkelingen op Etafeni, stuurt foto's voor de Nieuwsbrief en ze reageert prompt op vragen van onze kant. Mrs. Rose Mbude maakt ook dankbaar gebruik van haar hulp, vooral nu ze zelf vaak afwezig is voor het houden van lezingen over de voordelen van peuter- en kleuterscholen. Kinderen met een peuter en/of kleuterschoolervaring, haken later op school minder snel af, is haar ervaring. Op het moment is ze in de Transkei om in afgelegen dorpen adviezen te geven over het opzetten en laten functioneren van speel- en leerprojecten.

Zuster Katrina vertelde in haar laatste e-mail waaraan ze het geld van het Marjolein Roskam Fonds dit jaar willen besteden:

'Zes nieuwe moeders volgen

aan het Ekuhlaleni Community Project een opleiding voor peuter-kleuterleidster. Die opleiding kost veel geld en dat kan nu worden betaald van het geld van het Marjolein Roskam Fonds. De zes moeders blijven met hun speelgroepen werken tijdens hun opleiding, maar als ze hun diploma hebben behaald, heeft Etafeni er zes volledig bevoegde leskrachten bij en dat is een enorme vooruitgang.

'Ook kunnen deze moeders later zelf een peuterspeelzaal opzetten zonder daarmee in problemen te komen met het Ministerie van Welzijn. Sinds kort zijn alle peuterspeelgroepen wettelijk verplicht zich te laten registreren, zodat ouders er zeker van kunnen zijn dat hun kinderen op een veilige plek zitten. Voor Etafeni was zo'n wettelijke bepaling niet echt nodig, want het contact met de ouders van onze kinderen is altijd al goed geweest en praktisch iedereen in Nyanga weet wel van ons bestaan af. Vergeleken met de mooie nieuwe peuterspeelzaal van het Etafeni Dagopvang Centrum komen de speelgroepen in en rond de schuurtjes van de moeders er bekaaid af. Het

nieuwe gebouw staat op het stuk land dat vroeger door een van de speelgroepen werd gebruikt. Deze kinderen zitten nu ook op de nieuwe peuterspeelzaal, samen met kinderen uit Nyanga die besmet zijn met het HIV/AIDS virus. Er zijn leekconsulenten aanwezig voor mensen uit de plaatselijke gemeenschap die zich willen laten testen op AIDS en meer over deze ziekte willen weten. En er zijn begeleiders die erop toezien dat HIV/AIDS patiënten hun (gratis) Anti-Retroviral dagelijks slikken en hen helpen bij het leren praten over hun ziekte en het verloop ervan. Er wordt nu gewerkt aan het derde gebouw, speciaal voor moeders en baby's met HIV/AIDS. Er komen spreekkamers en een praktijkruimte in voor de hulpverleners van de besmette moeders en hun baby's.'

'Ik stuur nog wat foto's voor de Nieuwsbrief, maar de foto die ik hierbij stuur, willen wij van Etafeni graag opdragen aan Marjolein. De gelukkige uitdrukking op deze kindergezigtjes is een vervulling van wat zij zich ten doel had gesteld.'

17 april 2005: Peuters aan het verven

HET BESTUUR overweegt om de Mpumalanga Farmschools, die we vorig jaar met een gift gesteund hebben, ook dit jaar te steunen. We hebben hen gevraagd een bestedingsvoorstel te doen en zij vroegen of ze het

3 mei 2005: Een van de kinderen van Mkonto (Nyanga)

geld behalve aan een kopieerapparaat, aan bouwmaterialen voor een nieuw klaslokaal mogen besteden. Het bestuur heeft dat verzoek goedgekeurd.

Hilde Dijksterhuis, met wie Marjolein samen psychologie studeerde en die vanaf het begin lid is van het bestuur

3 mei 2005: De 5- en 6-jarigen in de nieuwe Mkonto container

van het Fonds, diende een verzoek in bij haar werkgever, de ING, om het Marjolein Roskam Fonds in aanmerking te laten komen voor het bedrag van € 500, dat hun Personeels Donatie Fonds elk jaar aan goede doelen en stichtingen waar ING-medewerkers bij betrokken zijn, toekent. Haar verzoek werd ingewilligd en het Fonds is erg blij met deze gulle gift dankzij Hilde!

Van Sandra Roemen, met wie Marjolein als kind veel speelde, kreeg Fonds begin dit jaar een e-mail. Ze ging van baan veranderen en had tegen haar collega's gezegd dat ze geen afscheidscadeau wilde, maar dat ze in plaats daarvan geld op de rekening van het Marjolein Roskam Fonds konden storten. Ook bood ze aan om de website van het Fonds 'up-to-date' te maken, dat blijkt haar vak te zijn. Dat heeft ze inmiddels samen met Marcel, onze schoonzoon, gedaan met een fraai resultaat. Haar antwoord op mijn bedankbriefje heeft mij getroffen. Zo schrijft ze onder meer:

'...haar overlijden heeft erg

3 mei 2005: Nondzondelelo troost twee Etafeni-kindertjes

veel indruk op mij gemaakt. Vlak daarvoor waren wij elkaar namelijk in café De Peuk na jaren weer eens tegengekomen. We hebben toen heel erg lang zitten praten en dat was heel gezellig en we spraken af om af en toe weer eens contact op te nemen. Ik vond het toen heel bijzonder hoe het na zo'n lange tijd weer klikt, alsof je elkaar gisteren nog gezien hebt. Haar afscheid heeft mij aan het denken gezet en het fonds eigenlijk ook wel. Ik heb hiervan een beetje geleerd dat je soms meer spijt kan hebben van de dingen die je niet gedaan hebt, dan van de dingen die je wel gedaan hebt en ik probeer daar ook zoveel mogelijk naar te leven.'

De gebaren van Hilde en Sandra zijn een hartverwarmend bewijs dat Marjolein door haar vriendinnen niet is vergeten.

Annelies Roskam

3 mei 2005: Etafeni speelgroep in Mkonto

3 mei 2005: Keukenhoekje op de nieuwe Mkonto-speelgroep

3 mei 2005: Mkonto kinderen in hun nieuwe speelschuur

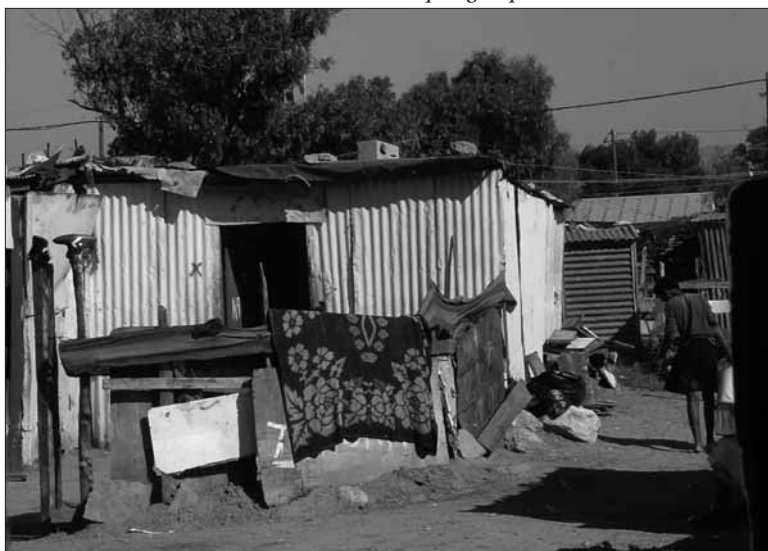
WE HADDEN DIE WEEK

familie te gast uit de VS. En Marjolein, die net tien was, wilde graag meedoen met het bezoek en vroeg toen in haar eigen 'steenkolenengels': 'Mam, is my eaten al clear?' Ze was een pittig kind, dat zich niet gauw van de wijs liet brengen en ze verzon liever haar eigen Engelse woorden, dan om aan ons te vragen hoe je zo iets moest zeggen. En toen gebeurde het dat Marjolein ziek werd en steeds magerder werd. Dr. Israëls, de Amsterdamse kinderarts, constateerde dat zij een chronische nierbekkenontsteking had en geopereerd moest worden – Marjolein (die toen tien jaar was) struinde, zo klein als ze was, boos weg. Maar kort daarna werd ze geopereerd en ze herstelde voorspoedig!

Marjolein was een kind van amper zeven jaar, toen ze haar zinnen had gezet op paardrijden. Dus ging ze op les in de manege van Lies Beuker, die in het weiland bij hun boerderij aan het Naardermeer paardrijlessen gaf. Lies Beuker dacht dat Marjolein allang les had, toen ze op een van de paarden ging rijden. Ze had haar paard in bedwang toen het op hol sloeg en Marjolein, zo klein als ze was, kalm bleef en haar paard tot rust kreeg. Haar voorliefde voor paarden was geen bevestiging. Met haar schoolvriendin Kiki had ze eens – ze was toen elf jaar – het plan om twee pony's onder te brengen in onze garage. We legden uit dat het houden van pony's te duur was en dat de verzorging haar teveel tijd zou kosten in verband met haar school en haar

3 mei 2005: De nieuwe schuur voor de speelgroep

3 mei 2005: Huis van de burens in Mkonto

12 mei 2005: Middagslaapje op het Etafeni Dagopvang Centrum

huiswerk. Marjolein was diep teleurgesteld en besloot om van huis weg te lopen. Maar ze kwam niet ver. Haar teleurstelling was nog groot, maar van-huis-weglopen bleek toch ook een te moeilijke opgave voor een jong meisje. Jaren later – Marjolein studeerde toen Psychologie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam – ging ze voor twee grote Friese paarden zorgen in Laren, waar ze in ruil daarvoor in het voorhuis van de boerderij mocht wonen. En daar kwam haar liefde voor paarden goed tot zijn recht.

Marjolein werd op 27 april 1969 geboren en ze was dus in 1993 al vierentwintig jaar. Op die verjaardag waren Annelies en ik in Zuid-Afrika en we belden met Marjolein in Bussum. We vertelden haar dat het jaar daarop op haar verjaardag voor het eerst in de Zuid-Afrikaanse geschiedenis algemene verkiezingen voor alle volwassen Zuid-Afrikanen zouden worden gehouden. Ze reageerde spontaan met: 'Dat moet wel een succes worden, 't is per slot mijn verjaardag!' Die verkiezingen heeft Marjolein niet meer meegemaakt: op 28 juni 1993 verongelukte ze en op 2 juli 1993 was de crematie.

Karel Roskam

MEER INFORMATIE OVER het Marjolein Roskam Fonds kunt u vinden op onze website: www.marjoleinroskamfonds.nl Vragen en opmerkingen kunt u e-mailen naar: info@marjoleinroskamfonds.nl Het bestuur wenst u een prettige zomer toe.